

Η οργή τους είναι και δική μας οργή

Μετάφραση barikat

Κοινή διακήρυξη του Εθνικού Συμβουλίου Ιθαγενών και του EZLN για το έγκλημα στην Ayotzinaara και την απελευθέρωση των ηγετών της φυλής Yaqui

Μεξικό, 22 Οκτωβρίου, 2014

Στους φοιτητές του Normal Rural Isidro Burgos, στην Ayotiznaara, στο Guerrero Στην φυλή Yaqui Στους λαούς του κόσμου

«Γιατί εμείς εκεί χαμηλά, πληγωνόμαστε με οργή και εξέγερση, όχι με παραίτηση και συμβιβασμό» - EZLN, 19 Οκτώβρη, 2014

Από τους λαούς μας που παλεύουν, μέσα από τη δική μας αντίσταση και εξέγερση, στέλνουμε τις λέξεις μας σαν αντανάκλαση αυτού του κομματιού της χώρας όπου συγκροτήσαμε το Εθνικό Συνέδριο Ιθαγενών. Συγκεντρωθήκαμε λόγω του πόνου και της οργής που νιώθουμε γιατί είναι ένας πόνος και μια οργή που μοιραζόμαστε.

Η εξαφάνιση των 43 φοιτητών συντρόφων του Normal Rural[1] Isidro Burgos στην Ayotzinaara του Guerrero, που απήχθησαν και εξαφανίστηκαν από την Κακή Κυβέρνηση, ρίχνει πάνω μας μια σκιά πένθους, αγωνίας και οργής. Η ελπίδα μας για την επανεμφάνιση των συντρόφων είναι επίσης ο πόνος που μας ενώνει. Η οργή μας φωτίζει τα κεριά που σήμερα φώτισαν το δρόμο των κινητοποιήσεων σε όλη τη χώρα, υψώνοντας την κραυγή της αξιοπρέπειας και της εξέγερσης στο Μεξικό.

Γνωρίζουμε ότι όσο αυτή η χώρα κυβερνιέται από εγκληματίες, υπό την αρχηγία του ανώτερου παραστρατιωτικού αρχηγού Enrique Peña Nieto, αυτοί που δυναμώνουν την πολιτική και κοινωνική τους συνείδηση υπερασπιζόμενοι την εκπαίδευση θα δολοφονούνται και θα εξαφανίζονται ενώ εκείνοι, όπως η φυλή Yaqui, που υπερασπίζονται το νερό για τον αρχαίο και ηρωικό λαό τους, θα φυλακίζονται.

Η κυβέρνηση του Μεξικό προσπάθησε να υποβαθμίσει την εγκληματική καταστολή που υπέστησαν οι σύντροφοι φοιτητές λες και ήταν μερικά ακόμα θύματα κοινών ποινικών εγκλημάτων, όπως έχουν κάνει ξανά και ξανά σε όλη τη χώρα. Μπορεί να είναι απλά λίγοι ακόμα νεκροί για τα media αλλά εμείς, που έχουμε βιώσει πολλές μορφές καταπίεσης, γνωρίζουμε ότι οι εγκληματίες είναι στα πολιτικά κόμματα, μηδενός εξαιρουμένου, στη βουλή των αντιπροσώπων και τη σύγκλητο, στις δημοτικές προεδρίες και στις αίθουσες της κυβέρνησης.

Η Ayotzinaara μας πονάει. Οι 43 φοιτητές αγνοούνται ακόμα και το κράτος δρα σα να μην γνωρίζει που είναι, σα να μην ήταν το κράτος που τους πήρε. Προσπαθούν να εξαφανίσουν και τη συνείδησή μας, αλλά σήμερα οι αγνοούμενοι είναι παρόντες στις σκέψεις ολόκληρης της χώρας, στη ματιά και την καρδιά όλων εμάς που συναπαρτίζουμε το Εθνικό Συνέδριο Ιθαγενών.

Σε αυτή τη χώρα υπάρχουν επικίνδυνες μαφίες και ονομάζονται Μεξικανικό Κράτος. Τους ενοχλούμε και τους εμποδίζουμε εμείς που αγωνιζόμαστε, εμείς που δεν έχουμε πρόσωπο - που μας το ξερίζωσαν – εμείς που είμαστε ο κανένας, εμείς που βλέπουμε και νιώθουμε τη βία, που δεχόμαστε πολλαπλές ταυτόχρονες επιθέσεις, εμείς που ξέρουμε ότι κάτι απαίσιο,

πολύ απαίσιο συμβαίνει σε αυτή τη χώρα: ένας πόλεμος εναντίον όλων. Ένας πόλεμος που εμείς που βρισκόμαστε χαμηλά βλέπουμε και βιώνουμε στην ολότητα του.

Σήμερα επαναλαμβάνουμε ότι όσο οι σύντροφοι φοιτητές από την Ayotzinapa δεν εμφανίζονται σώοι και αβλαβείς, όσο τα αδέρφια μας Mario Luna Romero και Gernando Jimenez από την επαρχία της Sonora εξακολουθούν να κρατούνται στη φυλακή επειδή υπερασπίζονται τα ιερά νερά του ποταμού Yaqui, όσο παραμένουν απαγμένοι από τις κακές κυβερνήσεις, θα συνεχίσουμε να απαντάμε ανάλογα.

Όπως και στο Guerrero, η καταπίεση ενάντια στο λαό, η εξόρυξη φυσικών πόρων, και η καταστροφή των περιοχών σε όλη τη χώρα υλοποιούνται από το Ναρκο-Κράτος, χωρίς ενδοιασμούς. Χρησιμοποιεί τον τρόπο για να κατασκευάσει πόνο και φόβο, έτσι κυβερνά.

Ενάντια στον πόλεμο της εξολόθρευσης, αυτός ο πόνος και η οργή μετατράπηκαν σε αξιοπρέπεια και εξέγερση. Η μόνη εναλλακτική θα ήταν απλά να περιμένουμε το θάνατο, τις εκτοπίσεις και περισσότερο πόνο και οργή.

Απαιτούμε την επιστροφή των 43 εξαφανισμένων φοιτητών και τη διάλυση ολόκληρης της κρατικής δομής που συντηρεί το οργανωμένο έγκλημα!

Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση των συντρόφων Maria Luna και Fernando Jimenez!

Ο πόνος τους είναι και δικός μας πόνος, η οργή τους είναι δική μας οργή!

22 Οκτωβρίου, 2014

Ποτέ ξανά ένα Μεξικό χωρίς Εμάς.

Εθνικό Συνέδριο Ιθαγενών

Γενική Διοίκηση του Ζαπατιστικού Στρατού για την Εθνική

[i] Οι Escuelas Normales στο Μεξικό είναι κολλέγια που βασικά διδάσκουν αγρότες και αυτόχθονες νέους για να γίνουν δάσκαλοι στις κοινότητές τους

Πηγή: Upsidedownworld.org

Η αντίσταση στην Ayotzinapa μόλις ξεκίνησε

της Dawn Paley

Οι 43 φοιτητές που εξαφάνισε η δημοτική αστυνομία στην Ιγκουάλα στο Γκερέρο στις 26 του Σεπτέμβρη του 2014, ακόμα αγνοούνται. Όσο και να προσπαθεί το κράτος να βάλει φρένο στις διαδηλώσεις, οι οικογένειες και οι συμμαθητές των αγνοούμενων νέων αρνούνται να αποδεχτούν την επίσημη εκδοχή και δίνουν όρκο να συνεχίσουν την αναζήτηση μέχρι να βρουν τους 43 ζωντανούς.

Η κυβέρνηση του Μεξικό αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη κρίση νομιμοποίησης από τότε που άρχισε τον πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά το Δεκέμβρη του 2006. Ένα από τα συνθήματα

στις πορείες είναι το “δεν ήταν τα ναρκωτικά, ήταν το κράτος!”. Αυτό είναι το κοινό αίσθημα που υπονομεύει τη δυνατότητα του κράτους να παράγει μια ηγεμονική αφήγηση σε σχέση με το τι συνέβη στους φοιτητές. Το κράτος προσπαθεί να ρίξει το φταίξιμο για τις εξαφανίσεις σε μερικά “χαλασμένα μήλα” (το δήμαρχο της Ιγκουάλα, τη σύζυγό του, και ορισμένους τοπικούς αστυνομικούς) και τις λεγόμενες εγκληματικές ομάδες (όπως οι Guerreros Unidos). Την Παρασκευή, ο γενικός εισαγγελέας Χεσούς Μουρίλο Καράμ ανακοίνωσε ότι οι φοιτητές ήταν μάλλον νεκροί και τα σώματα τους κήκαν και τοποθετήθηκαν σε σακούλες παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμία απόδειξη της ταυτότητας των πτωμάτων που βρέθηκαν στις σακούλες. Ο Μουρίλο Καράμ έκανε τότε την εξής δήλωση:

Σε αυτό το πλαίσιο, ο κρατούμενος Sidronio Casarrunias Salgado, αρχηγός των Guerreros Unidos, όπως δηλώνει στην κατάθεσή του, ενημερώθηκε από το αφεντικό του, τον Gildardo López Astudillo γνωστό και ως El Gil, μέσω μηνύματος στο κινητό του για τις αναταραχές στην Ιγκουάλα, αποδίδοντάς σε μια αντίπαλη εγκληματική συμμορία. Ο Casarrunias Salgado διέταξε τις επόμενες ενέργειες ώστε να “υπερασπιστεί την περιοχή του”.

Ο στόχος εδώ είναι να παρουσιαστεί η εξαφάνιση των φοιτητών ως ένα γεγονός που σχετίζεται με άλλους παράγοντες άσχετους με το κράτος. Ο Μουρίλο Καράμ υπονοεί ότι οι φοιτητές θεωρήθηκαν, εσφαλμένα, από μια συμμορία πως είναι μέλη μιας άλλης συμμορίας και για αυτό το λόγο εξαφανίστηκαν. Όμως ας μη γελοιάμαστε, ήταν το κράτος. Ήταν οι αστυνομικοί αυτοί που δολοφόνησαν 6 ανθρώπους στις 26 του Σεπτεμβρίου, συμπεριλαμβανομένου του βασανισμού ενός νέου μέχρι θανάτου, αποκολλώντας το δέρμα του προσώπου του και αφήνοντας το πτώμα του σε κοινή θέα για παραδειγματισμό. Ήταν η αστυνομία που συνέλαβε τους νέους και η αστυνομία που σε συνεργασία με μια τοπική παραστρατιωτική ομάδα εξαφάνισε τους φοιτητές.

Οι οικογένειες και οι συμφοιτητές έχουν κάνει σαφές ότι απορρίπτουν την επίσημη εκδοχή των γεγονότων και πως θα συνεχίσουν να ψάχνουν για τους αγαπημένους τους. Ένας πατέρας είπε πως η ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι τα παιδιά είναι νεκρά, ενώ δεν υπάρχει ακόμα καμία απόδειξη, «είναι ένας τρόπος δημόσιου βασανισμού των γονιών» των αγνοούμενων φοιτητών. Η μητέρα του Εμιλιάνο Άλεν Γασπάρ ντε λα Κρουζ, ενός από τους αγνοούμενους νέους, είπε κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης τύπου που οργάνωσαν οι οικογένειες μετά τις δηλώσεις του Μουρίλο Καράμ την Παρασκευή:

Εξαιτίας του ότι τα αγόρια είναι γιοι αγροτών, η κυβέρνηση δε δίνει και πολλή σημασία. Αισθανόμαστε οργή, θυμό και πάνω από όλα πολύ πόνο, αλλά ελπίζουμε ακόμα σταθερά ότι είναι ζωντανοί. Το ξέρουμε καλά, αλλά ο Πρόεδρος έδωσε αυτή την εκδοχή επειδή θέλει να μεταβεί στο εξωτερικό. Για αυτόν το μόνο που μετράει είναι το εμπόριο και οι επενδύσεις, δε νοιάζεται για τους ανθρώπους. Ο Peña Nieto δε θα μας εξαπατήσει, είναι ζωντανοί και θα τους βρούμε.

Στο επερχόμενο βιβλίο μου «Καπιταλισμός και πόλεμος με τα ναρκωτικά», ισχυρίζομαι ότι μία από τις βασικές λειτουργίες του πολέμου των ναρκωτικών είναι η εδραίωση του κοινωνικού ελέγχου μέσω του τρόμου. Και πίσω από αυτό τον τρόπο, τα κράτη-εγκληματίες συνεχίζουν να νομοθετούν. Καθώς η τραγωδία των αγνοούμενων φοιτητών συνέχισε να κυριαρχεί στις επικεφαλίδες και την πολιτική σκηνή του Μεξικό, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση πέρασε τις τελευταίες τροπολογίες που επιτρέπουν την ιδιωτικοποίηση της πετρελαϊκής εταιρείας του Μεξικό και τη συμμετοχή ιδιωτικών εταιρειών σε έργα που αφορούν το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο.

Επιστρέφοντας στο Guerrero, αυτό που συνέβη στην Ιγκουάλα δεν αποτελεί μεμονωμένο περιστατικό. Αντιθέτως η Ayotzínapa δείχνει πώς το κράτος συνεργάζεται με εγκληματικές συμμορίες για να σκορπίσει το φόβο. Οι συμμορίες αυτές, που το κράτος αποκαλεί καρτέλ ναρκωτικών, αλλά στη πραγματικότητα αποτελούν παραστρατιωτικές ομάδες ούτε απειλούν ούτε ελέγχουν το κράτος, αντιθέτως ενισχύουν τον καταπιεστικό μηχανισμό του.

Δεν υπάρχει ένα πρόσωπο ή μια ομάδα ατόμων που να μπορεί να κατηγορηθεί εξολοκλήρου για την εξαφάνιση των 43 νέων ανδρών από τη σχολή της Ayotzínapa και τη σφαγή 6 ανθρώπων. Αντιθέτως πρόκειται για πράξεις που εκτελέστηκαν από αλληλεπικαλυπτόμενα κυκλώματα: καπιταλιστές, ατιμωρησία, ρατσισμός, στρατιωτικοποίηση και παρακράτος. Τα κυκλώματα αυτά δημιουργήθηκαν και υποστηρίχθηκαν όχι μόνο από την κυβέρνηση του Μεξικό αλλά και από αυτή των ΗΠΑ και άλλων χωρών που στοχεύουν στην εξυπηρέτηση του διεθνούς κεφαλαίου.

Στο Μεξικό η αντίσταση σε όλα τα επίπεδα ενάντια στην κυβέρνηση και την αστυνομία είναι σταθερή και φαίνεται ότι θα ενταθεί. Μαζικές διαμαρτυρίες πραγματοποιήθηκαν όχι μόνο στην Πόλη του Μεξικό, όπου υπολογίζεται ότι πάνω από 100.000 άνθρωποι γέμισαν την κεντρική πλατεία την Τετάρτη 5 Νοεμβρίου, αλλά και σε πόλεις σε ολόκληρη τη χώρα, συμπεριλαμβανομένων τοποθεσιών όπου οι κινητοποιήσεις ιστορικά ήταν πολύ μικρότερες. Μια πορεία προχθές- από την έδρα του γενικού εισαγγελέα μέχρι την κεντρική πλατεία- είχε πάνω από 10.000 ανθρώπους, ενώ έγιναν πολλές συλλήψεις.

Σε όλη τη χώρα τα παιδαγωγικά τμήματα έχουν ξεκινήσει απεργία διαρκείας από τη μέρα της εξαφάνισης. Στα μεγαλύτερα πανεπιστήμια έγιναν απεργιακές δράσεις για πολλές μέρες. Τα λύκεια και τα κολλέγια επίσης έκλεισαν από τους φοιτητές που κάνουν συνελεύσεις, κλείνουν δρόμους και οργανώνουν πολιτιστικά γεγονότα. Στην Οαχάκα, όπου βρίσκεται το πιο μαχητικό συνδικάτο καθηγητών, υπήρξαν στάσεις εργασίας στα δημοτικά και τα λύκεια. Μέσα από τις συνελεύσεις υπάρχει μια διαδικασία συνεννόησης μεταξύ πανεπιστημίων, λυκείων και κολλεγίων σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.

Κάθε μέρα οι διαδηλωτές καταλαμβάνουν αμέτρητα κουβούκλια διοδίων σε ιδιωτικούς αυτοκινητόδρομους, συλλέγοντας χρήματα για την ενίσχυση των οικογενειών και των φοιτητών στην Ayotzínapa. Μπορούν να βγάλουν μέχρι και 6.000 δολάρια σε ένα απόγευμα, χρήματα που είναι απαραίτητα για τη συνέχιση της έρευνας για τους 43 φοιτητές.

Επιθέσεις σε κρατικά και δημοτικά κτήρια πραγματοποιήθηκαν στην Ιγκουάλα και το Chilpancingo στο Guerrero, στην πόλη του Μεξικό και την Xalapa, Veracruz.

Το κάλεσμα για δράσεις αλληλεγγύης συνεχίζεται.

Πηγή: Vancouver.mediacoop.ca